

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

(Αδθεντική έιεγραφία τής Α. Β. Υ. τής πριγκηπισσας 'Ασπασίας, χήρας τού άθραμνητου βασιλέως 'Αλεξάνδρου!)

(Copyright «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»—Απαγορεύεται ή αναδηρσεύσεις)

ΧΕ΄

—'Οχι δά, δέν είπα τέτοιον πράγμα, άντέτεινε ή 'Ασπασία.

—Λοιπόν :

'Η δεσποινίς Μάνου σκέφθηκε λίγο και άπάντησε :

—Τό ζητημα αυτό, 'Αλέξανδρε, τό έχω σκεφθή πολλές φορές ώς τώρα.

—Και δέν άποφάσεις τίποτα ;

—'Αντιθέτως, βρήκα ότι τό μόνο κατάλληλο μέρος για την τέλειου του μυστηρίου, δέν είνε ούτε οι έξοχικοί ναύσκοι, ούτε τό σπίτι μου, αλλά ένα σπίτι φιλικό ή καλύτερα ένα σπίτι συγγενικό.

—'Ωραία! Είμαι σύμφωνος μαζί σου. 'Η σκέψις σου είνε πολύ καλή, πολύ λογική, πολύ φρόνιμη. Σ' ένα σπίτι συγγενικό σου μπορούμε να παντρευτούμε, χωρίς ν' άντιληφθή κανείς τίποτε, χωρίς σούσουρο, χωρίς θόρυθο, χωρίς να προκαλέσουμε την προσοχή των περιέργων. 'Εγώ, έσύ, ό λειτουργός του 'Υψίστου, οι δικοί σου, κανένας μάρτυς δικός μου, ό άπαραίτητος δηλαδή κουμπάρος, όλοι-όλοι πέντε-έξη άνθρωποι, δέν θα προκαλέσουν την προσοχή κανενός.

—'Ετσι νομίζω κι' έγώ, 'Αλέξανδρε.

—Και τώρα λέγε, Μπίκα. Σε ποίο σπίτι θα τελεσθή τό μυστήριο ;

—Στης άδελφής μου κ. Ζαλοκώστα, άπάντησε άδιαιτάκτως ή 'Ασπασία.

—'Ωραία! Είμαι άπολύτως σύμφωνος, είπε ό 'Αλέξανδρος.

'Ετσι δέν έμνε πλέον, παρά να έτοιμασθούν τά του γάμου. Πρίν όμως προχωρήσουμε στην έξιστάριση του τόσο ρωμαντικού αυτού 'Υμεναίου, πρέπει ν' άνασκευάσουμε έδώ μερικές άνακρίθειες, που έγράφησαν σχετικώς στις έφημερίδες του καιρού εκείνου, μερικές άνακρίθειες, που κυκλοφορούν άκόμη μεταξύ του λαού περί του γάμου του 'Αλεξάνδρου και τής 'Ασπασίας Μάνου.

'Εγράφη, έν πρώτοις, και λέγεται άκόμη, ότι τό μυστήριο έτελέσθη από κάποιο Σέρβο άρχιμανδρίτη. 'Η πληροφορία αυτή δέν είνε άκριθής. Πρόκειται περί διαδόσεως άσυστατου, σκοπίμου ίσως τεθείσης εις κυκλοφορίαν.

Τό μυστήριο του γάμου έτέλεσε "Έλλην ιερέυς.

Τό γεγονός αυτό μάς τό έπιστοποίησαν τελευταίως, διά χιλιοστήν φοράν, άνθρωποι του περιβάλλοντος του 'Αλεξάνδρου την έποχην εκείνην, οι μόνοι δυνάμενοι δηλαδή να γνωρίζουν καλώς τά πράγματα.

Πώς όμως έκυκλοφόρησε ή είδησις ότι τον γάμον εύλόγησε ένός ιερέυς και μάλιστα Σέρβος ;

'Η άλήθεια σχετικώς είνε ότι ό 'Αλέξανδρος, βαρυνθείς να ζητη λειτουργίον του 'Υψίστου, ό όποιος να τελέσει τό μυστήριο, άπογοητευθείς έντελώς από τους "Έλληνες ιερείς, τους φοβισμένους να προθούν εις ένα τέτοιο «πρακτικόμα», άνευ τής άδειας τής Ι. Συνόδου, έσκέφθηκε, και έξεμυστηρεύθη την σκέψιν του αυτήν στους έμπιστους φίλους του, να καταφύγη εις ένον μέν ιερέα, του όρθοδόξου όμως δόγματος.

Τέτοιοι κληρικοί ύπήρχαν και τότε και ύπάρχουν και σήμερα έν 'Αθήνας : Ρώσοι, Σέρβοι, Βούλγαροι κλπ.

Σκέφθηκε λοιπόν ό 'Αλέξανδρος να καταφύγη εις ένα έν αυτών και, για την άκρίθεια, εις ένα Σέρβον άρχιμανδρίτην, διαμένοντα τω καιρώ εκείνω εις την πρωτεύουσαν.

Δέν άπομακρυνόμεθα μάλιστα και πολύ τής άληθείας, άν σάς ποίμε ότι ό έν λόγω άρχιμανδρίτης έθολιδοκοπήθη σχετικώς και ότι δέν έφερε κατ' αρχάς άντιρρήσεις.

'Εδέχεται να εύλογηση τον γάμον του 'Αλεξάνδρου, άν δέν έξεδιδετο μέχρι τής τελευταίας στιγμής άδεια από την Ι. Σύνοδο, όποτε θα έχρησιμοποιεϊτό πλέον "Έλλην ιερέυς ή και άνώτερος κληρικός.

Την τελευταίαν όμως στιγμήν, χάρις σάς ενεργείας του έπιστου φίλου του 'Αλεξάνδρου-έγράψαμε σχετικώς στο προηγούμενο φύλλο-εύρέθη "Έλλην ιερέυς πρόθυμος να εύλογηση τον γάμον του βασιλέως του.

Λέγεται προετί από άναθράπους δυνάμενος λόγω τής θέσεως των κατά την έποχην εκείνην-φθινόπωρον του 1919—να γνωρίζουν καλώς τά πράγματα, ότι και άδεια προς τέλειαι του γάμου έξεδόθη υπό τής Ι. Συνόδου κατά την τελευταίαν στιγμήν.

Πάντως, ή άλήθεια είνε ότι όλα ήσαν πειά έτοιμα. 'Ο 'Αλέξανδρος και ή 'Ασπασία ήσαν ευχαριστημένοι, ικανοποιημένοι, εύτυχείς. Τό μεγάλο τους όνειρο θα ένινετο πραγματικότης, κάτω από τους λευκούς στεφάνους του 'Υμεναίου, υπό τας εύλογίαις τής 'Εκκλησίας, ή όποια είχε πάψει πλέον να φέρη προσκόμματα εις τους πόθους του βασιλέως τής 'Ελλάδος.

Δέν θεωρούμεν περιττόν ν' άναφέρουμε στο σημείο αυτό και μία άλλη λεπτομέρεια, σχετική με τό έθύλλιο και τό γάμο του 'Αλεξάνδρου.

Μερικοί από τους ύπασπιστάς του 'Αλεξάνδρου - δέν άναφέρονται τά ονόματά των τη παρακλήσει των —ήσαν έναντιον του γάμου αυτού, άντιδρούσαν σχετικώς και κρυφά, αλλά και φανερά.

Γιατί ή άντίδρασις αυτή ; θα έρωτήσετε. 'Οχι βέβαια από ταπεινήν μοχηρία έναντιον τής δίδος Μάνου. Οι λόγοι τής άντιδράσεως ήσαν άλλοι. Οι ύπασπισται αυτοί ήσαν φανατικά Κωνσταντινικοί. Και δέν ήθελαν ουτεπώς να τελεσθή ό γάμος αυτός κατά την άπουσίαν των έξοριστών βασιλέων, πριν αυτοί γυρίσουν στην 'Ελλάδα. 'Επίστευαν ειλικρινώς ότι άντιδρώντες, προσφέρουν τάς ύπηρεσίας των εις τον έξόριστον βασιλέα, ότι εκδηλώνουν έτσι την προς αυτών πίστιν και άφοσίωσιν των. 'Εφρόνουν τέλος ότι ό 'Αλέξανδρος ενεργεί «έπιπολαίως», νυμφεύμενος πρό τής έπιστροφής των γονέων του και έψόσον εκείνοι του είχαν ύποδείξει ότι δέν πρέπει να ένωθή με την δίδα Μάνου, πριν γυρίσουν στην "Ελλάδα.

Τάς σκέψεις αυτές των ύπασπιστών του, και την άντίδρασιν των σχετικώς με την έκπλήρωσιν ένός πόθου του τόσον διακούς, ό 'Αλέξανδρος τάς είχε άντιληφθή.

('Ακολουθεί)

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΣΠΑΣΙΑ

(Φωτογραφία τής έποχής του γάμου τής με τον 'Αλέξανδρο, τον Νοέμβριο του 1919).